

Sygn. akt III RC 2/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Nakle nad Notecią III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Kokociński

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Bień

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2016 roku w Nakle nad Notecią

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej A. B. (1) reprezentowanych przez matkę M. B. (1)

przeciwko A. B. (2) i M. B.

o zasądzenie alimentów

I. zasądza od pozwanego A. B. (2) alimenty na rzecz małoletniej A. B. (1) w kwocie 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka M. B. (1) z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, za okres od dnia 5 sierpnia 2013 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku;

II. zasądza od pozwanej M. B. alimenty na rzecz małoletniej A. B. (1) w kwocie 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka M. B. (1) z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, za okres od dnia 5 sierpnia 2013 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. nie obciąża pozwanych nieuiszczonymi kosztami sądowymi, którymi obciąża Skarb Państwa;

V. zasądza od pozwanych A. B. (2) i M. B. solidarnie na rzecz matki małoletniej powódki M. B. (1) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu;

VI. wyrokowi w punkcie I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Kokociński

Sygn. akt: III RC 2/15

UZASADNIENIE

Dnia 5 sierpnia 2013 roku do tut. Sądu wpłynął pozew małoletniej A. B. (1) reprezentowanej przez matkę M. B. (1) przeciwko A. B. (2) i M. B. o zasądzenie w oparciu o art. 132 kro solidarnie alimentów na rzecz małoletniej powódki w kwocie 800 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu pozwu matka małoletniej powódki podała m in., że pomimo zobowiązania ojca dziecka K. B. do łożenia alimentów na rzecz córki w kwocie 400 zł miesięcznie i 600 zł na rzecz żony nie przekazuje on rodzinie więcej niż 400 zł miesięcznie, matka dziecka pozostaje bez pracy i nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić potrzeb córki, musi pożyczać pieniądze od rodziny i znajomych na utrzymanie,

powyższe powoduje, że dziadkowie ojczyści powinni łożyć alimenty na rzecz wnuczki, tym bardziej, że posiadają odpowiednie możliwości zarobkowe i majątkowe a matka dziecka środki, które otrzymuje od swojego męża przeznacza na własne potrzeby.

Postanowieniem z dnia 9 września 2013 r. zawieszono postępowanie do czasu zakończenia sprawy VII RC 116/13 tut. Sądu.

Pismem z dnia 26 maja 2015 roku pełnomocnik matki małoletniej powódki wniósł o podjęcie zawieszzonego postępowania i zmodyfikował pozew w ten sposób, że zażądał zasądzenia od pozwanych solidarnie alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu za okres od dnia 16 grudnia 2012 roku do dnia 31 maja 2014 roku oraz w kwocie 550 zł miesięcznie za okres od dnia 1 czerwca 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku wskazując na uporczywe uchylanie się ojca dziecka K. B. od łożenia alimentów na rzecz córki i pozostawanie małoletniej powódki w niedostatku.

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2015 roku Sąd podjął zawieszzone postępowanie w sprawie.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 2 lutego 2016 roku pełnomocnik matki małoletniej powódki sprecyzował pozew w ten sposób, że wniósł o zasądzenie alimentów od każdego z pozwanych w kwotach po 250 zł miesięcznie za okres od dnia 16 grudnia 2012 roku do dnia 31 maja 2014 roku oraz w kwotach po 275 złotych miesięcznie za okres od dnia 1 czerwca 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Małoletnia A. B. (1) ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego M. B. (1) i K. B.. Wyrokiem z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie XC 2270/13 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy rozwiązał małżeństwo M. B. (1) i K. B. przez rozwód z zaniechaniem orzekania o winie, powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem stronom matce ograniczając ojcu władzę rodzicielską do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dziecka dotyczących jego wychowania oraz zobowiązał K. B. do łożenia na rzecz małoletniej A. B. (1) alimentów w kwocie 500 złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, do rąk matki dziecka M. B. (1). Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się z dniem 6 marca 2014 r. Jednocześnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. z dnia 15 października 2014 r. w sprawie VII RC 116/13 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 8 kwietnia 2015 r. w sprawie XCa 337/14 K. B. został zobowiązany do łożenia alimentów na rzecz żony M. B. (1) w kwocie 600 zł miesięcznie płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat tytułem obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny za okres od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 5 marca 2014 r. a także do łożenia alimentów na rzecz małoletniej A. B. (1) w kwocie 500 zł miesięcznie płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki dziecka, tytułem obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny za okres od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 5 marca 2014 r. Natomiast na czas trwania postępowania w sprawie VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. K. B. był zobowiązany tytułem zabezpieczenia w oparciu o postanowienie z dnia 13 marca 2013 roku przekazywać na rzecz żony kwotę 600 zł miesięcznie a na rzecz małoletniej córki kwotę 400 zł miesięcznie, przez okres od dnia 30 stycznia 2013 r. do dnia 5 marca 2014 roku.

Dowód: zeznania matki małoletniej powódki M. B. (1) /k.150v-151 akt/;

zeznania świadka K. B. /k.192v-193 akt/;

zeznania świadka J. O. /k.193v akt/;

informacje z systemu PESEL-SAD o małoletniej powódce, jej matce i pozwanych

/k.79-82 akt/;

akta VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z

siedzibą w N.;

akta XC 2270/13 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy;

akta Kmp 4/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią

S. H..

M. B. (1) rozstała się z K. B. w grudniu 2012 r., kiedy to po powrocie w dniu 16 grudnia 2012 r. wraz z małoletnią A. B. (1) do kraju ze S., gdzie wcześniej małżonkowie wspólnie zamieszkiwali razem z dzieckiem i pracowali, dowiedziała się, że mąż związał się z inną kobietą i postanowił na stałe pozostać za granicą. Matka dziecka poza bagażem podręcznym nie zabrała ze sobą żadnych swoich rzeczy osobistych jak również rzeczy dla córki gdyż przed wyjazdem mąż zapewnił ją, że tydzień później on również wróci do Polski i wszystko przywiezie, co okazało się nieprawdą. M. B. (1) wraz z małoletnią córką A. B. (1) od momentu powrotu do Polski w dniu 16 grudnia 2012 r. zamieszkiwała wspólnie razem z babcią W. K. w mieszkaniu położonym w O. o nr 58/2 składającym się z dwóch pokoi, kuchni, przedpokoju i łazienki o łącznej powierzchni 35 m², stanowiącym wyłączną własność M. B. (1), przy czym początkowo przez kilka miesięcy matka wraz z córką mieszkała u swoich rodziców, gdyż rozstanie z mężem było dla niej bolesnym przeżyciem i wymagała wsparcia ze strony rodziny. M. B. (1) ma 25 lat, z zawodu jest fototechnikiem, jest osobą zdrową, zdolną do pracy, w okresie objętym pozwem (tj. od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2014 roku) była zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, poza alimentami przekazywanymi w tym czasie przez męża nie posiadała żadnych innych dochodów, nie otrzymywała zasiłku na małoletnie dziecko, nie korzystała z pomocy opieki społecznej, poza wspomnianym mieszkaniem nie miała żadnego innego majątku ani oszczędności. Od chwili rozstania z K. B. to matka małoletniej powódki sprawowała nad małoletnią A. B. (1) władzę rodzicielską, na co dzień troszczyła się o nią, opiekowała i wychowywała ją starając się zapewnić jej w miarę możliwości jak najlepsze warunki rozwoju. Małoletnia powódka we wrześniu 2014 r. skończyła 3 latka, nie posiada majątku, zasadniczo jest dzieckiem zdrowym i nie zażywa żadnych leków, choć miała podejrzenie anemii i była pod opieką poradni hematologicznej. Średni miesięczny koszt utrzymania małoletniej powódki w okresie objętym pozwem zamykał się kwotą ok. 500-600 zł na co składało się m. in. wyżywienie, zakup środków czystości i higieny, odzieży, obuwia, pieluch i inne niezbędne wydatki. Z uwagi na wiek dziecka, zbyt wysoki koszt opiekunki i brak możliwości zapewnienia małoletniej opieki ze strony innych osób z rodziny matki, gdyż jej rodzice i siostra pracowali wówczas zawodowo a babcia jest schorowana, w podeszłym wieku, przeszła trzy zawały serca, cierpi na cukrzycę, niedowidzi i sama wymaga pomocy w codziennym funkcjonowaniu, M. B. (1) po powrocie do kraju nie mogła podjąć stałej pracy zarobkowej i musiała zajmować się na co dzień córką, przez co nie była w stanie utrzymać się samodzielnie, korzystała z pomocy finansowej rodziny i znajomych albowiem K. B. poza kwotą 700 zł, którą przekazał żonie na podróż do Polski, przez pewien czas w ogóle nie przysyłał jej żadnych pieniędzy na utrzymanie i dopiero od kwietnia 2013 r. zaczął za pośrednictwem przelewów w systemie M. Gram przekazywać żonie kwotę zwykle około 80 funtów miesięcznie nie wskazując jednak na poczet jakiego zobowiązania to czyni, w związku z czym M. B. (1) zaliczała te sumy na zaspokojenie należnych jej alimentów ustalonych w sprawie VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N.. Koszty związane z utrzymaniem mieszkania w okresie od 16 grudnia 2012 roku do 31 sierpnia 2014 roku pokrywała praktycznie w całości ze swojej renty w wysokości około 1.200 zł miesięcznie babcia M. W. K. i wynosiły one: podatek od nieruchomości 75 zł na rok, prąd około 250 - 300 zł na dwa miesiące, woda ok. 250 zł na trzy miesiące, wywóz śmieci 30 zł miesięcznie. M. B. (1) na zaspokojenie swoich indywidualnych potrzeb takich jak wyżywienie, odzież, środki czystości i higieny itp. w okresie objętym pozwem potrzebowała miesięcznie kwoty około 600 zł, czego nie pokrywały w całości środki, które zaczął przekazywać tytułem alimentów K. B.. Dodatkowo M. B. (1) po powrocie do kraju musiała pożyczyć od rodziny pieniądze na zakup rzeczy dla dziecka, gdyż ojciec dziecka nie przysłał jej niezbędnych ubrań i innych rzeczy małoletniej, które zostały w S., część z nich przywiózł dopiero w lutym 2013 r., jednakże były one już wówczas za małe.

Dowód: zeznania matki małoletniej powódki M. B. (1) /k.150v-151 akt/;
zeznania pozwanego A. B. (2) /k.151-151v akt/;
zeznania pozwanej M. B. /k.151v-152 akt/;
zeznania świadka K. B. /k.192v-193 akt/;
zeznania świadka J. O. /k.193v akt/;
informacje z systemu PESEL-SAD o małoletniej powódce, jej matce i pozwanych
/k.79-82 akt/;
kserokopie przelewów alimentów w systemie M. Gram dokonanych przez
K. B. wraz z wydrukami dla odbiorcy /k.119-147 akt/;
kserokopie dowodów wypłaty środków pieniężnych przekazywanych przez
K. B. tytułem alimentów w systemie M. Gram /k.189-190 akt/;
akta VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z
siedzibą w N.;
akta XC 2270/13 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy;
akta Kmp 4/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią
S. H..

K. B. nałożony na niego obowiązek alimentacyjny wobec żony i córki w sprawie VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. realizował niesystematycznie i nie w pełnym zakresie, od kwietnia 2013 r. zaczął przekazywać z tego tytułu M. B. (1) za pośrednictwem przelewów w systemie M. Gram kwotę zwykle około 80 funtów miesięcznie nie wskazując jednak na poczet jakiego zobowiązania to czyni, w związku z czym M. B. (1) zaliczała te sumy na zaspokojenie należnych jej alimentów ustalonych w sprawie VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N.. W okresie od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. K. B. przekazał M. B. (1) łącznie kwotę 7.919,37 zł w szesnastu wpłatach, która przez M. B. (1) została w całości zaliczona na poczet należnych jej alimentów za okres od 16 grudnia 2012 r. do 5 marca 2014 r. i odsetek od nich, które zamykają się łączną kwotą około 8.800 zł samej tylko należności głównej za ten okres. Z uwagi na niewywiązywanie się przez K. B. z obowiązku alimentacyjnego wobec córki ustalonego w sprawie VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. oraz w sprawie XC 2270/13 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy matka małoletniej powódki w dniu 6 maja 2014 roku złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szubinie (obecnie N.) S. H. wniosek o egzekucję alimentów na swoją rzecz oraz na rzecz małoletniej A. B. (1) z obu tych tytułów wykonawczych, jednakże pomimo podejmowanych przez komornika czynności egzekucja okazała się bezskuteczna, m. in. ze względu na pobyt ojca dziecka za granicą. Z uwagi na bezskuteczność egzekucji komornik skierował wniosek do Funduszu Alimentacyjnego, który w okresie objętym pozwem przyznał małoletniej A. B. (1) świadczenia alimentacyjne w łącznej kwocie 1.000 zł miesięcznie za miesiące lipiec i sierpień 2014 r., które zostały jednorazowo wypłacone do rąk M. B. (1) w sierpniu 2014 r. W okresie od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. K. B. praktycznie nie utrzymywał kontaktów z małoletnią A. B. (1), spotkał się z dzieckiem jedynie dwukrotnie, przy okazji jednej z wizyt zrobił zakupy dla dziecka za kwotę 500 zł, poza tym nie wykazywał większego zainteresowania potrzebami małoletniej powódki. W trakcie toczącego się postępowania egzekucyjnego K. B. przedłożył Komornikowi Sądowemu S. H. potwierdzenia dokonanych przelewów w systemie M. Gram środków na rzecz M. B. (1), na których

po zakończeniu procesu o rozwód, najprawdopodobniej dopiero w 2015 r. ręcznie dopisał „alimenty na A. B. (1)” aby ograniczyć w ten sposób swoje zadłużenie m. in. wobec Funduszu Alimentacyjnego.

Dowód: zeznania matki małoletniej powódki M. B. (1) /k.150v-151 akt/;

zeznania pozwanego A. B. (2) /k.151-151v akt/;

zeznania pozwanej M. B. /k.151v-152 akt/;

zeznania świadka K. B. /k.192v-193 akt/;

zeznania świadka J. O. /k.193v akt/;

kserokopie przelewów alimentów w systemie M. Gram dokonanych przez

K. B. wraz z wydrukami dla odbiorcy /k.119-147 akt/;

kopia zawiadomienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad

N. S. H. z dnia 4 listopada 2015 roku /k.148-149 akt/;

pismo Wójta Gminy S. z dnia 22 lutego 2016 roku /k.186 akt/;

pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią

S. H. z dnia 26 lutego 2016 roku /k.187-188 akt/;

kserokopie dowodów wypłaty środków pieniężnych przekazywanych przez

K. B. tytułem alimentów w systemie M. Gram /k.189-190 akt/;

akta VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z

siedzibą w N.;

akta XC 2270/13 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy;

akta Kmp 4/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią

S. H..

Pozwany A. B. (2) ma 52 lata, z zawodu jest tokarzem, posiada majątek w postaci samochodu marki A. (...) z 2011 roku, który użytkuje na podstawie umowy leasingu oraz oszczędności w kwocie około 50.000 zł pozostałe po dokonanej w 2015 r. sprzedaży domu za kwotę 270.000 zł stanowiącego majątek wspólny z pozwaną M. B.. Aktualnie od października 2015 roku pozwany mieszka razem z żoną i córką w wieku 8 lat w S., które są na jego utrzymaniu, w okresie od dnia 16 grudnia 2012 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku pozwany zamieszkiwał z żoną i córką w B. w mieszkaniu wynajmowanym od spółdzielni mieszkaniowej, w tym czasie A. B. (2) razem z żoną prowadzili działalność gospodarczą w postaci sprzedaży usług platformy cyfrowej P. i osiągalni z tego tytułu przychody w granicach od 5.000 do 15.000 zł miesięcznie, natomiast na opłaty związane z utrzymaniem mieszkania i firmy wydawali w miesiącu kwotę około 4.000 zł. Pozwany na zaspokojenie podstawowych potrzeb dla siebie, żony i małoletniej córki takich jak żywienia, środki higieny i czystości w okresie objętym pozwem przeznaczał około 600 zł miesięcznie. A. B. (2) w okresie od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. nie chorował, był zdrowy i zdolny do pracy. W tym czasie pozwany nie przekazał małoletniej A. B. (1) żadnych środków na utrzymanie, nie kupił dla wnuczki żadnych rzeczy czy prezentów, ostatni raz widział małoletnią powódkę przed Świętami Bożego Narodzenia w grudniu 2012 r., od tego czasu nie interesował się sytuacją dziecka, nie pomagał matce w jego utrzymaniu ani opiece, jedynie w 2014 roku

krótko przed urodzinami wnuczki wysłał dla niej paczkę z kartką, kilkoma rzeczami oraz upoważnieniem do pobrania na pocztę pieniędzy w kwocie 1.000 zł, które zrealizowała matka dziecka.

Dowód: zeznania matki małoletniej powódki M. B. (1) /k.150v-151 akt/;

zeznania pozwanego A. B. (2) /k.151-151v akt/;

zeznania pozwanej M. B. /k.151v-152 akt/;

informacje z systemu PESEL-SAD o małoletniej powódce, jej matce i pozwanych

/k.79-82 akt/.

Pozwana M. B. (2) ma 52 lata, z zawodu jest krawcem, posiada majątek w postaci samochodu marki O. (...) z 2006 roku oraz oszczędności pozostałe po dokonanej w 2015 r. sprzedaży domu za kwotę 270.000 zł stanowiącego majątek wspólny z pozwanym A. B. (2). Aktualnie od lutego 2013 roku pozwana mieszka razem z 18-letnim synem w S., który pozostaje na jej utrzymaniu, ojcem tego dziecka jest pozwany A. B. (2), który do czasu osiągnięcia przez syna pełnoletniości przekazywał matce dziecka kwotę od 350 do 400 zł miesięcznie na jego utrzymanie. W okresie od dnia 16 grudnia 2012 r. do lutego 2013 r. pozwana wspólnie z synem mieszkała w B. i pracowała w restauracji (...) jako kucharz z wynagrodzeniem 1.200 zł netto miesięcznie. Pozwana razem z synem wynajmuje w S. mieszkanie, za które płaci tygodniowy czynsz 80 funtów oraz reguluje opłaty za media w kwocie 100 funtów miesięcznie, do sierpnia 2014 roku otrzymywała także co miesiąc zasiłek na małoletniego syna w kwocie 80 funtów, od stycznia (...) syn pozwanej uczęszcza do college za co M. B. (2) płaci 500 funtów rocznie, wcześniej nie musiała uiszczać żadnych należności za edukację dziecka w S.. Pozwana jest zatrudniona w przetwórni ryb przy produkcji z wynagrodzeniem w kwocie około 480 funtów netto wypłacanym co dwa tygodnie. Po uregulowaniu wszystkich opłat związanych z mieszkaniem, edukacją syna i bieżącymi potrzebami takimi jak wyżywienie, odzież, obuwie, środki higieny, czystości itp. pozwanej pozostaje do dyspozycji kwota około 50 funtów do następnej wypłaty. M. B. (2) w okresie od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. nie chorowała, była zdrowa i zdolna do pracy. W tym czasie pozwana nie przekazała małoletniej A. B. (1) żadnych środków na utrzymanie, nie utrzymywała kontaktów z małoletnią powódką, nie interesowała się sytuacją dziecka, nie pomagała matce w jego utrzymaniu ani opiece, wysłała dwie paczki dla dziecka z odzieżą i obuwiem o wartości około 100 funtów jednakże M. B. (1) ich nie otrzymała.

Dowód: zeznania matki małoletniej powódki M. B. (1) /k.150v-151 akt/;

zeznania pozwanego A. B. (2) /k.151-151v akt/;

zeznania pozwanej M. B. /k.151v-152 akt/;

informacje z systemu PESEL-SAD o małoletniej powódce, jej matce i pozwanych

/k.79-82 akt/;

dokumenty dotyczące wysokości zarobków M. B. na terenie Wielkiej

Brytanii /k.105-118 akt/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów w postaci: informacji z systemu PESEL-SAD o małoletniej powódce, jej matce i pozwanych /k.79-82 akt/, dokumentów dotyczących wysokości zarobków M. B. na terenie Wielkiej Brytanii /k.105-118 akt/, kserokopii przelewów alimentów w systemie M. Gram dokonanych przez K. B. wraz z wydrukami dla odbiorcy /k.119-147 akt/, kopii zawiadomienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią S. H. z dnia 4 listopada 2015 roku /k.148-149 akt/, pisma Wójta Gminy S. z dnia 22 lutego 2016 roku /k.186 akt/, pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią S. H. z dnia 26 lutego 2016 roku /k.187-188 akt/, kserokopii dowodów wypłaty środków pieniężnych przekazywanych przez K. B. tytułem alimentów w systemie M. Gram /k.189-190 akt/, akt VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydział

Zamiejscowy z siedzibą w N., akt XC 2270/13 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, akt Kmp 4/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią S. H., zeznań świadków: K. B. /k.192v-193 akt/ i J. O. /k.193v akt/ a także zeznań matki małoletniej powódki M. B. (1) /k.150v-151 akt/ oraz zeznań pozwanych: A. B. (2) /k.151-151v akt/ i M. B. /k.151v-152 akt/.

Przedstawione dokumenty nie budzą wątpliwości, treść tych dokumentów jest jednoznaczna i jasna, zostały sporządzone w przepisanej formie i przez upoważnione do tego organy, nie noszą śladów manipulacji a ich prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Nie dotyczy to jedynie kserokopii przelewów alimentów w systemie M. Gram dokonanych przez K. B. /k.119-147 akt/ w części dotyczącej znajdujących się tam zwrotów „alimenty na A. B. (1)”, już tylko z pobieżnych oględzin oryginałów tych dokumentów wynika bowiem, że zostały one dopisane w późniejszym terminie niż daty kiedy rzeczywiście były wysyłane środki przez K. B. na rzecz M. B. (1) na co wskazuje chociażby inny charakter pisma czy wielokrotne poprawianie tego zwrotu w większości tego rodzaju dokumentów, poza tym zeznając w charakterze świadka K. B. przyznał się do tego, że dopiski te uczynił już po zakończeniu sprawy rozwodowej, najprawdopodobniej dopiero w 2015 r. kiedy okazał kopie tych dokumentów komornikowi aby ograniczyć w ten sposób swoje zadłużenie m. in. wobec Funduszu Alimentacyjnego i wcześniej ich nie było, poza tym M. B. (1) otrzymując te przelewy i wypłacając pieniądze nigdy nie uzyskała pisemnej informacji, że są to środki przekazywane przez ojca dziecka tylko i wyłącznie tytułem spłaty alimentów na córkę, dlatego też w tym zakresie dokumenty te zostały przez Sąd zakwestionowane jako przerobione.

Sąd dał wiarę **zeznaniom świadków K. B. /k.192v-193 akt/ i J. O. /k.193v akt/**, wskazani świadkowie zgodnie ze swoim stanem wiedzy zeznawali w sposób jasny, logiczny i konsekwentny, przedstawili sytuację małoletniej powódki i jej matki w okresie objętym pozwem, wypowiedzieli się na temat realizowania obowiązku alimentacyjnego przez K. B. wobec żony i córki, toczących się postępowań w tym zakresie, zaległości alimentacyjnych ojca małoletniej A. B. (1) itp., zeznania tych świadków co do zasady były stanowcze, wynikały z posiadanej przez nich wiedzy oraz uzyskanych informacji od matki dziecka, zasadniczo nie były kwestionowane, dlatego też Sąd uznał ich twierdzenia za wiarygodne. Nie dotyczy to jednak tej części zeznań świadka K. B., w których utrzymywał on, że przekazywane przez niego M. B. (1) w okresie objętym pozwem środki pieniężne za pośrednictwem przelewów w systemie M. Gram dotyczyły wyłącznie alimentów na córkę A. i było to zaznaczone w poleceniach przelewów, ewidentnie przeczą temu zeznania M. B. (1), wydruki przelewów M. Gram, które otrzymywała ona wraz ze środkami przekazywanymi przez K. B., na których nie było żadnych informacji jakiego zobowiązania te przekazy dotyczą, sam świadek był niekonsekwentny w swoich zeznaniach w tym przedmiocie gdyż co innego podawał zeznając na te same okoliczności jako strona w sprawie VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. a ostatecznie na koniec przyznał, że na poleceniach przelewów dopiero po sprawie rozwodowej, najprawdopodobniej w 2015 r. ręcznie dopisał „alimenty na A. B. (1)”, aby ograniczyć w ten sposób swoje zadłużenie m. in. wobec Funduszu Alimentacyjnego, stąd te zeznania jako nielogiczne, pokrętnie, sprzeczne z wyżej powołanymi dowodami Sąd potraktował jako niezgodne z prawdą i nie dał im wiary. Podobnie należy potraktować twierdzenia ojca małoletniej powódki, że przekazywane przez niego pieniądze w okresie objętym pozwem (tj. od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r.) wystarczały w całości na zaspokojenie potrzeb dziecka, świadek zapomniał bowiem o tym, że obciążały go nie tylko alimenty na córkę ale też i na żonę i wszystkie te środki, które przekazał on w tym czasie matka dziecka zaliczyła na należne jej alimenty od K. B., które i tak w całości nie pokryły nawet należności głównej za ten okres i w tym czasie ojciec dziecka nie uregulował żadnej sumy na rzecz swojego dziecka tytułem ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, M. B. (1) miała bowiem pełne prawo zaliczyć przekazywane jej przez męża środki na zaległe odsetki i należność główną dla siebie, dlatego też te zeznania nie mogły zostać uznane za wiarygodne przez Sąd.

Sąd dał wiarę **zeznaniom stron: matki małoletniej powódki M. B. (1) /k.150v-151 akt/ oraz pozwanych: A. B. (2) /k.151-151v akt/ i M. B. /k.151v-152 akt/**, gdyż co do zasady są one logiczne, spójne i konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają, zarówno matka małoletniej powódki jak i pozwani dokładnie opisali swoją sytuację materialną, rodzinną i zdrowotną, obciążające ich wydatki oraz koszty utrzymania, co znalazło oparcie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, pomiędzy tymi zeznaniami nie zachodzą istotne sprzeczności, a jedynie różnią się

one co do oceny możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanych, zaspokojenia potrzeb małoletniej powódki w okresie od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. oraz regulowania w tym czasie alimentów przez K. B. na rzecz córki, powyższe nie może jednak dziwić wobec rozbieżnych stanowisk stron w tym zakresie. Należy jednak podkreślić, że pozwani nie mają racji twierdząc, że ich syn regulował alimenty na swoje dziecko w okresie objętym pozwem, jak już wyżej wskazywano przekazywane przez niego środki pieniężne M. B. (1) zaliczała bowiem na należne jej alimenty przez co K. B. do dnia 31 sierpnia 2014 r. nie uregulował ani jednej raty alimentów na swoją córkę, poza tym świadek J. O. wyjaśnił, że w sporządzonej przez niego odpowiedzi na pozew w imieniu M. B. (1) w sprawie o rozwód, której był pełnomocnikiem, zawarte przez niego informacje, że K. B. przekazuje jedynie na rzecz swojej córki kwotę 400 zł tytułem zabezpieczenia nie pochodziły od M. B. (1), świadek sporządzając niniejsze pismo sugerował się bowiem wpłatami jakie czynił K. B. na kwotę około 400 zł jednakże dotyczyły one całego zabezpieczenia w sprawie VII RC 116/13 tut. Sądu (na żonę i córkę) a K. B. nie wskazywał przy tym, że są to alimenty na dziecko i M. B. (1) miała później do świadka pretensje o to sformułowanie, zeznania świadka J. O. są przekonujące w tym zakresie, jako osoba niezainteresowana wynikiem niniejszego postępowania nie miał on bowiem powodów aby podawać nieprawdę na te okoliczności, poza tym M. B. (1) od samego początku konsekwentnie wskazywała, że nie przekazywała świadkowi takich informacji i nie otrzymała od K. B. nigdy wyraźnego potwierdzenia, że przekazywane jej środki pieniężne za pośrednictwem systemu M. Gram dotyczą wyłącznie alimentów na córkę, dlatego zaliczała je na alimenty dla siebie. Sąd nie dał jednak wiary zeznaniom M. B. (1) dotyczącym wysokości średnich miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej A. B. (1) oraz opłat za mieszkanie zawartych w aktach VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N., ze zgromadzonych w tej sprawie dokumentów, zasad logiki i doświadczenia życiowego wynika bowiem jednoznacznie, że na wszystkie opłaty związane z utrzymaniem mieszkania (podatek od nieruchomości, prąd, woda, wywóz nieczystości itp.) M. B. (1) przeznaczała miesięcznie w okresie objętym pozwem (16.12.2012 r. - 31.08.2014r.) kwotę ok. 300 zł, a średni miesięczny koszt utrzymania małoletniej A. B. (1) wynosił wówczas nie 900 zł tylko 500 - 600 zł tym bardziej, że dziecko pozostawało pod opieką matki i nie uczęszczało do przedszkola.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika matki małoletniej powódki o przesłuchanie w charakterze świadków J. W. i J. J. na okoliczność m. in. prowadzonego postępowania dotyczącego poświadczenia nieprawdy przez M. B. (1) w sprawie przyznanych alimentów na rzecz A. B. (1) albowiem dowody te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy /k.193v akt/.

Sąd odstąpił od przesłuchania świadka Ł. C. albowiem przebywa ona na stałe za granicą i niemożliwe było doręczenie jej wezwania a pełnomocnik matki małoletniej powódki zrezygnował z jej przesłuchiwania /k.204 akt/.

Zgodnie z art. 128 kro obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo, w myśl zaś art. 129§1 kro obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. Art. 132 kro stanowi, że obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności, albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Z przepisu tego wynika, że w zasadzie istnienie krewnego zobowiązanego w bliższej kolejności wyłącza konkretny obowiązek alimentacyjny krewnego zobowiązanego w dalszej kolejności. Odmienna sytuacja występuje jedynie wówczas, gdy zobowiązany w bliższej kolejności nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi (nie dysponuje odpowiednimi możliwościami finansowymi), bądź gdy uzyskanie alimentów od zobowiązanego w bliższej kolejności jest z innych przyczyn niemożliwe albo nawet znacznie utrudnione (np. zobowiązany przebywa za granicą bądź egzekucja alimentów jest bezskuteczna). Z kolei art. 133§1 kro mówi, że rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawnionym do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (art. 133§2 kro). Istotą przesłanki niedostatku jest brak własnych środków (zarobków lub dochodów) oraz możliwości zaspokojenia potrzeb

uprawnionego, które należy uznać za uzasadnione w jego konkretnej, rozpatrywanej indywidualnie sytuacji życiowej (społecznej, zdrowotnej, wiekowej). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 września 2000 r. I CKN 872/00 (Lex 530682) w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub części, a usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu normalne warunki bytowania, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku. Z kolei art. 135 kro stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Zakres obowiązku alimentacyjnego jest pochodną dwóch czynników - usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, pomiędzy tymi przesłankami istnieje ścisła współzależność. Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci: wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosownej do wieku odzieży, środków na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie, co oznacza, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Ocena możliwości zarobkowych nie może wyrażać się jednak w wymaganiu aktywizacji działalności zarobkowej ponad możliwości fizyczne i zdrowotne z uszczerbkiem dla zdrowia zobowiązanego. Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego. Brak jakichkolwiek zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego wyłącza obowiązek spełnienia świadczeń alimentacyjnych, górną granicę świadczeń alimentacyjnych wyznaczają bowiem możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej, choćby nie wystarczały one na pokrycie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., III CRN 470/71). Dodatkowo należy nadmienić, że świadczenia rodzinne uwzględnia się przy określaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Należy w tym miejscu podkreślić, że w świetle ustalonych poglądów w doktrynie i orzecznictwie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1974 r., III CRN 66/74, LEX nr 7468) jeśli jedno z rodziców jest całkowicie niezdolne do wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego lub nie można uzyskać od niego świadczeń alimentacyjnych na rzecz dzieci, wówczas obowiązek ponoszenia w całości ciężarów związanych z utrzymaniem i wychowaniem wspólnych dzieci spoczywa w zasadzie na pozostałym rodzicu (por. także orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1966 r., III CR 89/66). Dopiero gdyby zostało ustalone, że drugi z rodziców, mimo odpowiedniej staranności i wykorzystania wszystkich możliwości zarobkowych nie jest w stanie w całości lub części sprostać swoim obowiązkom względem dziecka i z tego powodu dzieci mogłyby znaleźć się w niedostatku, w grę wchodzi subsydiarny obowiązek dalszych krewnych, a w szczególności dziadków, jednakże jedynie w takim zakresie, na jaki pozwalają im możliwości majątkowe i zarobkowe, przy uwzględnieniu ich usprawiedliwionych potrzeb (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 października 1976 r., III CRN 205/76, LEX nr 7853).

Dodatkowo zgodnie z art. 451§1 kc dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić, jednakże to co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu (art. 451§2 kc). W braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego (art. 451§3 kc).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że w świetle przeprowadzonych dowodów i ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego nie ulega najmniejszych wątpliwości, że w okresie objętym pozwem (tj. od 16 grudnia 2012 r. do 31 sierpnia 2014 r.) A. B. (1) znajdowała się w niedostatku, jest bowiem małoletnia, we wrześniu 2014 r. ukończyła dopiero 3 lata, nie posiada żadnego majątku ani dochodów, nie była więc w stanie (i nadal nie jest) utrzymać się samodzielnie i w takiej sytuacji to rodzice byli zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych na jej rzecz. Pomimo tego, że ojciec dziecka K. B. zarówno na mocy wyroku rozwodowego z dnia z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie XC 2270/13 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy został zobowiązany do płacenia alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie na córkę a wcześniej postanowieniem z dnia 13 marca 2013 r. Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. w sprawie VII RC 116/13 w kwocie 400 zł miesięcznie tytułem zabezpieczenia przez okres od dnia 30 stycznia 2013 r. do dnia 5 marca 2014 roku (ostatecznie wyrokiem z dnia 15 października 2014 r. ustaloną na 500 zł za okres od 16 grudnia 2012 r. do 5 marca 2014 r.) w okresie objętym pozwem nie wywiązywał się on z tego obowiązku, jak już wyżej szczegółowo wyjaśniono w okresie od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. K. B. przekazał M. B. (1) łącznie kwotę 7.919,37 zł w szesnastu wpłatach, która przez M. B. (1) została w całości zaliczona na poczet należnych jej alimentów ustalonych w sprawie VII RC 116/13 w kwocie 600 zł miesięcznie za okres od 16 grudnia 2012 r. do 5 marca 2014 r. i odsetek od nich, które zamykają się łączną kwotą około 8.800 zł samej tylko należności głównej za ten okres. K. B. przysyłając bowiem żonie od kwietnia 2013 r. za pośrednictwem przelewów w systemie M. Gram kwoty zwykle około 80 funtów miesięcznie nie wskazywał na poczet jakiego zobowiązania to czyni, w związku z czym M. B. (1) zaliczała te sumy na zaspokojenie należnych jej alimentów ustalonych w sprawie VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. do czego w świetle art. 451 kc miała pełne prawo, K. B. miał bowiem względem niej dwa zobowiązania tego samego rodzaju (alimenty na żonę i córkę płatne do rąk matki) i nie podawał na poczet jakiego z nich przekazuje pieniądze, a przesyłane przez niego kwoty były zbyt niskie aby można było zaliczyć je na oba te zobowiązania jednocześnie. Ze względu na to, że łączna kwota przekazanych przez K. B. w okresie objętym pozwem środków nie wyczerpywała w całości alimentów przyznanych M. B. (1) oczywistym jest, że ojciec dziecka nie uregulował w tym czasie żadnej kwoty alimentów na rzecz córki (nawet jednej raty) i z uwagi na niewywiązywanie się przez K. B. z obowiązku alimentacyjnego wobec córki ustalonego w sprawie VII RC 116/13 Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. oraz w sprawie XC 2270/13 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy matka małoletniej powódki w dniu 6 maja 2014 roku złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szubinie (obecnie N.) S. H. wniosek o egzekucję alimentów na swoją rzecz oraz na rzecz małoletniej A. B. (1) z obu tych tytułów wykonawczych, jednakże pomimo podejmowanych przez komornika czynności egzekucja okazała się bezskuteczna, m. in. ze względu na pobyt ojca dziecka za granicą. K. B. w okresie objętym pozwem nie interesował się przy tym córką, nie utrzymywał z nią kontaktów, widział się z dzieckiem jedynie dwa razy i nie wspomagał matki dziecka w opiece i wychowaniu córki. Z racji powyższego i pobytu K. B. za granicą uzyskanie od niego w tym czasie świadczeń alimentacyjnych na rzecz córki nie było możliwe o czym świadczy również bezskuteczność egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią w sprawie Kmp 4/14. Matka małoletniej powódki M. B. (1) w okresie od 16 grudnia 2012 roku do 31 sierpnia 2014 roku znajdowała się w trudnej sytuacji, wróciła do kraju bez żadnych środków do życia, małoletnia A. B. (1) miała niewiele ponad rok, nikt z rodziny M. B. (1) nie był w stanie zająć się opieką nad dzieckiem a matki nie było stać na wynajęcie opiekunki, M. B. (1) musiała osobiście sprawować pieczę nad dzieckiem, zajmować się codzienną opieką i wychowaniem córki nie mając w tym czasie możliwości podjęcia pracy zawodowej, a tym samym pozostając przez pewien czas bez środków utrzymania. Należy w tym miejscu podkreślić, że M. B. (1) nie zabrała ze S. praktycznie żadnych swoich rzeczy osobistych jak również rzeczy dziecka, gdyż miał je tydzień później przywieźć ojciec dziecka, do czego jednakże nie doszło, M. B. (1) nie posiadała żadnych oszczędności, pozwany nie przekazał jej jakichkolwiek pieniędzy na utrzymanie i nie zainteresował się jej sytuacją oraz dziecka, przez co matka wraz z dzieckiem początkowo zdana była tylko i wyłącznie na pomoc swojej rodziny i znajomych, do czasu aż K. B. nie zaczął przysyłać jej co pewien czas kwoty około 80 funtów miesięcznie. W świetle powyższego nie może być wątpliwości, że w okresie objętym pozwem M. B. (1) mimo odpowiedniej staranności, wykonywania osobistej opieki nad dzieckiem, troszczenia się o jej potrzeby nie była w stanie samodzielnie zaspokoić wszystkich usprawiedliwionych potrzeb dziecka i musiała korzystać z pomocy swojej rodziny oraz znajomych, gdyż z uwagi na wiek dziecka, brak środków na opiekunkę i brak innych osób, które mogłyby zająć się dzieckiem musiała osobiście sprawować pieczę nad córką i nie była w

stanie podjąć zatrudnienia, a środki które otrzymywała w tym czasie od ojca dziecka K. B. z ledwością starczały jej na utrzymanie własnej osoby (średni miesięczny koszt utrzymania M. B. (1) w tym okresie wynosił około 600 zł nie licząc wydatków za mieszkanie, które zamykały się sumą około 300 zł miesięcznie, jednakże matka dziecka zamieszkiwała wspólnie ze swoją babcią, którą się opiekowała i koszty utrzymania mieszkania praktycznie w całości ponosiła właśnie W. K. pomagając w ten sposób M. B. (1) w trudnej sytuacji materialnej, dlatego też nie była ona obciążona tymi wydatkami). Zgodnie z tym co zostało już przedstawione wcześniej jeżeli chodzi o usprawiedliwione potrzeby małoletniej A. B. (1) to w okresie objętym pozwem wynosiły one kwotę około 500 zł, maksymalnie 600 zł miesięcznie, (a nie 900 zł jak podawała matka), małoletnia A. pozostawała bowiem cały czas pod opieką matki, nie wymagała specjalistycznego leczenia czy rehabilitacji bądź innego rodzaju ponadprzeciętnych wydatków związanych z utrzymaniem, a z racji wieku i średnich cen podstawowych produktów życia codziennego obowiązujących w tym czasie kwota 500 zł miesięcznie w pełni odpowiadała usprawiedliwionym potrzebom małoletniej A. B. (1) i w takim też zakresie K. B. został zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na rzecz swojego dziecka. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że wobec braku możliwości uzyskiwania alimentów na córkę od ojca dziecka i niemożliwości pokrycia przez matkę małoletniej powódki z osiągniętych dochodów w całości kosztów utrzymania dziecka została spełniona przesłanka z art. 132 kro umożliwiającą domaganie się przez małoletnią A. B. (1) od pozwanych A. B. (2) i M. B. jako wstępnych małoletniej powódki, jej dziadków ze strony ojca, alimentów w zakresie odpowiadającym ich możliwościom majątkowym i zarobkowym. Wprawdzie pozwani nie zgadzali się na zasądzenie jakichkolwiek alimentów na rzecz wnuczki twierdząc, że ich syn K. B. przekazywał w tym czasie środki pieniężne dla dziecka i potrzeby małoletniej powódki były przez niego w pełni zaspokojone, z takim rozumowaniem pozwanych nie sposób się zgodzić, jak już bowiem wcześniej wskazywano przekazywane przez ojca dziecka środki pieniężne M. B. (1) zaliczała wyłącznie na należne jej alimenty przez co K. B. do dnia 31 sierpnia 2014 r. nie uregulował ani jednej raty alimentów na swoją córkę, a zawarte na potwierdzeniach przelewów środków w systemie M. Gram stwierdzenia „alimenty na A. B. (1)” K. B. ręcznie dopisał dopiero po zakończeniu procesu o rozwód, najprawdopodobniej w 2015 r., kiedy przedstawił je komornikowi, aby ograniczyć w ten sposób swoje zadłużenie m. in. wobec Funduszu Alimentacyjnego, wcześniej przesyłając pieniądze matce dziecka nigdy nie zaznaczał bowiem z jakiego tytułu to czyni. Pozwani w swoich zeznaniach rzetelnie przedstawili uzyskiwane przez nich dochody i ponoszone wydatki w okresie objętym pozwem, co potwierdzili stosownymi dokumentami, z zeznań pozwanych wynika, że nie pozostawali oni w tym czasie (i nadal nie pozostają) w niedostatku, A. B. (2) z prowadzonej wspólnie z żoną działalności gospodarczej uzyskiwał kwoty od 5.000 do 15.000 zł miesięcznie a wydatki związane z utrzymaniem całej jego rodziny oraz firmy wynosiły nie więcej niż 5.000 zł miesięcznie, natomiast M. B. (2) zarabiała w granicach 480 funtów netto co dwa tygodnie a po uregulowaniu wszystkich wydatków, w tym związanych z bieżącym utrzymaniem jej i syna zawsze pozostawała jej do następnej wypłaty kwota około 50 funtów. Zdaniem Sądu pozwani z osiągniętych dochodów w okresie objętym pozwem byli w stanie nie tylko w pełni zaspokoić wszystkie swoje (oraz mieszkających z nimi innych członków rodziny) usprawiedliwione potrzeby ale również uiszczać alimenty na rzecz małoletniej powódki (pozwani posiadają również oszczędności ze sprzedaży wspólnego domu w kwotach sięgających 50.000 zł z których aktualnie bez problemu są w stanie uregulować alimenty na rzecz małoletniej powódki) tym bardziej, że w przeciwieństwie do rodziców M. B. (1) (którzy cały czas wspierają swoją córkę finansowo i poprzez pomoc rzeczową i osobistą w utrzymaniu i wychowaniu dziecka) nie interesowali się losem wnuczki, praktycznie nie utrzymywali z nią kontaktów, nie pomagali matce dziecka w jej utrzymaniu i wychowaniu i nie przekazywali żadnych środków pieniężnych i rzeczy dla dziecka (poza jednym przypadkiem przesyłania paczki przez pozwanego). W ocenie Sądu biorąc pod uwagę średnie miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki w okresie objętym pozwem, potrzeby własne pozwanych i zamieszkujących z nimi członków rodziny, ich dochody oraz miesięczne koszty utrzymania należało uznać, że zarówno A. B. (2) jak i M. B. (2) powinni przekazywać na rzecz wnuczki alimenty w kwotach po 250 zł miesięcznie (przyjmując średni kurs NBP funta szterlinga w granicach 5 zł w tym okresie odpowiada to kwocie 50 funtów miesięcznie czyli ok. 250 zł) albowiem pozwalały im na to ich możliwości zarobkowe oraz sytuacja materialna i nie stanowiłoby to nadmiernego obciążenia dla pozwanych, natomiast matka dziecka dzięki temu mogłaby zaspokoić wszystkie podstawowe potrzeby córki w zakresie w jakim powinien to czynić ojciec dziecka K. B..

Mając to wszystko na uwadze i kierując się treścią wyżej przytoczonych przepisów Sąd uznał roszczenie o zasądzenie alimentów za uzasadnione co do zasady i uwzględnił powództwo w części, zasądając od pozwanego A. B. (2) alimenty

na rzecz małoletniej A. B. (1) w kwocie 250 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka M. B. (1) z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, za okres od dnia 5 sierpnia 2013 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku oraz zasądzać od pozwanej M. B. alimenty na rzecz małoletniej A. B. (1) w kwocie 250 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka M. B. (1) z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, za okres od dnia 5 sierpnia 2013 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku (pkt I i II wyroku) a w pozostałym zakresie powództwo oddalił jako nieuzasadnione. Sąd uwzględnił żądanie pozwu od dnia jego wniesienia tj. 5 sierpnia 2013 r. do ostatniego dnia miesiąca czerwca 2014 roku albowiem do tego dnia matka dziecka nie otrzymała żadnych kwot alimentów na córkę, natomiast za miesiące lipiec i sierpień 2014 roku Fundusz Alimentacyjny przyznał małoletniej A. B. (1) świadczenia alimentacyjne w łącznej kwocie 1.000 zł miesięcznie (tj. po 500 zł), które zostały jednorazowo wypłacone do rąk matki dziecka M. B. (1) w sierpniu 2014 r., tym samym za lipiec i sierpień 2014 r. nie została spełniona przesłanka z art. 132 kro mówiąca o niemożliwości lub trudnościach w uzyskaniu środków utrzymania dla uprawnionego, matka dziecka otrzymała bowiem w tym czasie alimenty bieżące na utrzymanie córki, które w pełni zaspokoiliły podstawowe potrzeby dziecka. Sąd nie uwzględnił zmodyfikowanego żądania zasądzenia na rzecz małoletniej powódki alimentów za okres sprzed wniesienia powództwa, tj. od dnia 16 grudnia 2012 roku do dnia 5 sierpnia 2013 r. albowiem matka małoletniej powódki w żaden sposób nie wykazała aby za wspomniany okres sprzed wniesienia pozwu pozostały jeszcze jakiekolwiek niezaspokojone potrzeby córki, które ze względu na brak środków finansowych nie zostały dotychczas zrealizowane bądź aby pozostały niespłacone zobowiązania jakie zaciągnęła M. B. (1) na ten cel, w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego trudno uznać aby po upływie tak długiego okresu, w fazie szybkiego rozwoju i wzrostu dziecka (które aktualnie ukończyło 5 lat) mogły pozostać jakiekolwiek niezaspokojone potrzeby sprzed ponad 3 lat (!) w postaci ubioru, obuwia, zabawek, leków itp., matka dziecka w toku całego procesu nie powoływała się na takie okoliczności jak również nie podnosiła konieczności uregulowania zobowiązań zaciągniętych w tym czasie na zaspokojenie potrzeb dziecka, stąd brak było podstaw do przyznania małoletniej powódce jakichkolwiek kwot tytułem alimentów za okres sprzed wniesienia pozwu. Sąd nie dopatrył się także przesłanek do zasądzenia od pozwanych za miesiąc czerwiec 2014 r. alimentów w wyższej wysokości niż po 250 zł miesięcznie, w toku procesu nie zostało bowiem wykazane, aby potrzeby małoletniej powódki uległy wówczas zwiększeniu i aby wymagane były wyższe kwoty na ich zaspokojenie, w świetle przeprowadzonych dowodów i ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego potrzeby małoletniej A. B. (1) przez cały okres objęty pozwem wynosiły kwotę w granicach 500 zł miesięcznie (maksymalnie 600 zł), alimenty ustalone od ojca dziecka w tym okresie wynosiły 500 zł miesięcznie, dlatego też pozwani łącznie powinni przekazywać taką kwotę, gdyż w pełni pokrywa ona środki, które małoletnia powódka powinna otrzymywać od swojego ojca na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb w tym zakresie.

Sąd na mocy art. 333§1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w punkcie I i II rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 102 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z uwagi na sytuację materialną pozwanych, wysokości obciążających ich alimentów oraz to, że powództwo uwzględniono jedynie w części.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98§1, §3 i §4 kpc w zw. z §6 ust. 4, §7 ust. 4 i §2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.) zasądzać od pozwanych jako stron przegrywających sprawę, solidarnie na rzecz matki małoletniej powódki kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na co złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika odpowiadające wysokości stawki minimalnej od zasądzanego roszczenia.

Sędzia Sądu Rejonowego

/Wojciech Kokociński/

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi matki małoletniej powódki;
2. akta przedłożyć za 14 dni lub z wpływem.

Sędzia Sądu Rejonowego

/Wojciech Kokociński/